

DZIENNIK URZĘDOWY

KRÓLEWSKO-POLSKIEGO

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI

WARSZAWA.

№ 11.

2 Września 1918.

TREŚĆ.

1. Rozporządzenie Rady Regencyjnej w przedmiocie etatów urzędów sądowych.
2. Zarządzenie Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie odwołania okólnika № 23.
3. Uzupełniające Zarządzenie Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie odznak dla K. P. urzędników wymiaru sprawiedliwości do zarządzenia Dyrektora Departamentu Sprawiedliwości z d. 29 września 1917 r. № 16.
4. Okólnik № 93, w przedmiocie ujednostajnienia postępowania osób, należących do składu urzędu prokuratorskiego oraz sekretarzy wszystkich sądów podczas audjencji sądowych.
5. Okólnik № 94, w przedmiocie zachowania niezbędnych form przy składaniu przez urzędników podań o zapomogi.
6. Okólnik № 95, w przedmiocie stosunku K. P. władz sądowych do c. n. władz więziennych.
7. Okólnik № 96, w przedmiocie zaświadczeń o przynależności do c. n. orszaku wojskowego.
8. Okólnik № 97, w przedmiocie poświadczania przez notariuszów własnoręczności podpisów.

9. Okólnik № 98, w przedmiocie zakazu pobierania opłat przez funkcjonariuszów sądów pokoju za sporządzanie skarg i podań.
10. Okólnik № 99, w przedmiocie zmiany przepisów o wynagrodzeniu urzędników wymiaru sprawiedliwości odnośnie do zwrotu kosztów przejazdu, służbowych, przeprowadzek i t. p.
11. Okólnik № 100, w przedmiocie powołania do złożenia przysięgi wszystkich urzędników etatowych wymiaru sprawiedliwości.
12. Ruch służbowy.
Sprostowania.

ROZPORZĄDZENIE.

My, RADA REGENCYJNA KRÓLESTWA POLSKIEGO, postanowiliśmy i stanowimy, co następuje:

Na zasadzie art. 21 ustawy o Radzie Stanu Królestwa Polskiego z d. 4 lutego 1918 r. (Dz. Praw Nr. 2) ustanawiamy, zgodnie z wnioskiem Ministerstwa Sprawiedliwości, dla poszczególnych urzędów sądowych na czas od 1 lipca 1918 r., po powiększeniu, względnie zwinięciu niektórych, obecnie już istniejących, etaty następujące:

I. Dla Sądu Najwyższego: 1 pierwszego prezesa, 1 drugiego prezesa, 10 sędziów, 2 prokuratorów, 2 podprokuratorów, 1 naczelnego sekretarza, 6 sekretarzy, 1 starszego rachmistrza, 2 podsekretarzy, 14 kancelistów, 4 woźnych, 4 posługaczy.

II. Dla Sądu Apelacyjnego w Warszawie: 1 prezesa, 2 wiceprezesów, 14 sędziów, 1 prokuratora, 4 podprokuratorów, 7 sekretarzy, 8 podsekretarzy, 36 kancelistów, 12 woźnych, 4 posługaczy.

III. Dla Sądu Okręgowego w Warszawie: 1 prezesa, 3 wiceprezesów, 34 sędziów, 25 sędziów śledczych, 1 prokuratora, 15 podprokuratorów, 2 pisarzy hipotecznych, 14 sekretarzy, 1 starszego skarbnika, 28 podsekretarzy, 1 skarbnika, 137 kancelistów, 20 woźnych, 42 posługaczy.

III. A. Dla miejskich Sądów Pokoju okręgu Sądu Okręgowego w Warszawie: 45 sędziów, 5 pisarzy hipotecznych (powiatowych), 45 sekretarzy, 108 kancelistów, 75 woźnych, 1 posługacza.

III. B. Dla wiejskich Sądów Pokoju okręgu Sądu Okręgowego w Warszawie: 8 sędziów, 8 sekretarzy, 16 kancelistów, 8 woźnych.

IV. Dla Sądu Okręgowego w Łodzi: 1 prezesa, 2 wiceprezesów, 12 sędziów, 13 sędziów śledczych, 1 prokuratora, 7 podprokuratorów, 7 sekretarzy, 10 podsekretarzy, 62 kancelistów, 18 woźnych, 14 posługaczy.

IV. A. Dla miejskich Sądów Pokoju okręgu Sądu Okręgowego w Łodzi: 17 sędziów, 5 pisarzy hipotecznych (powiatowych), 17 sekretarzy, 35 kancelistów, 2 kancelistów dla hipotek, 12 woźnych, 5 posługaczy dla hipotek.

IV. B. Dla wiejskich Sądów Pokoju okręgu Sądu Okręgowego w Łodzi: 15 sędziów, 15 sekretarzy, 9 kancelistów, 23 woźnych.

V. Dla Sądu Okręgowego w Włocławku: 1 prezesa, 5 sędziów, 5 sędziów śledczych, 1 prokuratora, 3 podprokuratorów, 1 pisarza hipotecznego, 2 sekretarzy, 1 starszego skarbnika, 6 podsekretarzy, 21 kancelistów, 5 woźnych 5 posługaczy.

V. A. Dla miejskich Sądów Pokoju okręgu Sądu Okręgowego w Włocławku: 10 sędziów, 3 pisarzy hipotecznych (powiatowych), 10 sekretarzy, 15 kancelistów, 4 kancelistów dla hipotek, 12 woźnych.

V. B. Dla wiejskich Sądów Pokoju okręgu Sądu Okręgowego w Włocławku: 9 sędziów, 9 sekretarzy, 9 kancelistów, 9 woźnych.

VI. Dla Sądu Okręgowego w Kaliszu: 1 prezesa, 1 wiceprezesa, 6 sędziów, 6 sędziów śledczych, 1 prokuratora, 4 podprokuratorów, 1 pisarza hipotecznego, 5 sekretarzy, 1 starszego skarbnika, 6 podsekretarzy, 37 kancelistów, 6 woźnych, 11 posługaczy.

VI. A. Dla miejskich Sądów Pokoju okręgu Sądu Okręgowego w Kaliszu: 21 sędziów, 7 pisarzy hipotecznych (powiatowych), 21 sekretarzy, 24 kancelistów, 6 kancelistów dla hipotek, 21 woźnych.

VI. B. Dla wiejskich Sądów Pokoju okręgu Sądu Okręgowego w Kaliszu: 13 sędziów, 13 sekretarzy, 13 kancelistów, 13 woźnych.

VII. Dla Sądu Okręgowego w Płocku: 1 prezesa, 5 sędziów, 6 sędziów śledczych, 1 prokuratora, 4 podprokuratorów, 1 pisarza hipotecznego, 2 sekretarzy, 4 podsekretarzy, 1 skarbnika, 1 rachmistrza, 25 kancelistów, 6 woźnych i 7 posługaczy.

VII. A. Dla miejskich Sądów Pokoju okręgu Sądu Okręgowego w Płocku: 8 sędziów, 5 pisarzy hipotecznych (powiatowych), 8 sekretarzy, 11 kancelistów, 8 woźnych.

VII. B. Dla wiejskich Sądów Pokoju okręgu Sądu Okręgowego w Płocku: 18 sędziów, 18 sekretarzy, 8 kancelistów, 18 woźnych.

VIII. Dla Sądu Okręgowego w Siedlcach: 1 prezesa, 1 wiceprezesa, 6 sędziów, 6 sędziów śledczych, 1 prokuratora, 4 podprokuratorów, 1 pisarza hipotecznego, 4 sekretarzy, 7 podsekretarzy, 1 skarbnika, 1 rachmistrza, 31 kancelistów, 6 woźnych, 7 posługaczy.

VIII. A. Dla miejskich Sądów Pokoju okręgu Sądu Okręgowego w Siedlcach: 9 sędziów, 5 pisarzy hipotecznych (powiatowych), 9 sekretarzy, 11 kancelistów, 5 kancelistów dla hipotek, 10 woźnych.

VIII. B. Dla wiejskich Sądów Pokoju okręgu Sądu Okręgowego w Siedlcach: 21 sędziów, 21 sekretarzy, 21 kancelistów, 21 woźnych.

IX. Dla Sądu Okręgowego w Łomży: 1 prezesa, 5 sędziów, 6 sędziów śledczych, 1 prokuratora, 3 podprokuratorów, 1 pisarza hipotecznego, 2 sekretarzy, 7 podsekretarzy, 1 skarbnika, 1 rachmistrza, 25 kancelistów, 6 woźnych, 14 posługaczy.

IX. A. Dla miejskich Sądów Pokoju okręgu Sądu Okręgowego w Łomży: 16 sędziów, 7 pisarzy hipotecznych (powiatowych), 16 sekretarzy, 20 kancelistów, 16 woźnych, 7 posługaczy dla hipotek.

IX. B. Dla wiejskich Sądów Pokoju okręgu Sądu Okręgowego w Łomży: 11 sędziów, 11 sekretarzy, 11 kancelistów, 11 woźnych.

X. Dla Sądu Okręgowego w Mławie: 1 prezesa, 4 sędziów, 5 sędziów śledczych, 1 prokuratora, 3 podprokuratorów, 2 sekretarzy, 6 podsekretarzy, 21 kancelistów, 4 woźnych, 5 posługaczy.

X. A. Dla miejskich Sądów Pokoju okręgu Sądu Okręgowego w Mławie: 8 sędziów, 5 pisarzy hipotecznych (powiatowych), 8 sekretarzy, 13 kancelistów, 8 woźnych.

X. B. Dla wiejskich Sądów Pokoju okręgu Sądu Okręgowego w Mławie: 11 sędziów, 11 sekretarzy, 11 kancelistów, 11 woźnych.

XI. Dla Sądu Okręgowego w Częstochowie: 1 prezesa, 4 sędziów, 4 sędziów śledczych, 1 prokuratora, 2 podprokuratorów, 2 sekretarzy, 4 podsekretarzy, 17 kancelistów, 4 woźnych, 5 posługaczy.

XI. A. Dla miejskich Sądów Pokoju okręgu Sądu Okręgowego w Częstochowie: 8 sędziów, 2 pisarzy hipotecznych (powiatowych), 8 sekretarzy, 11 kancelistów, 2 kancelistów dla hipotek, 9 woźnych, 1 posługacza dla Sądu Pokoju.

XI. B. Dla wiejskich Sądu Pokoju okręgu Sądu Okręgowego w Częstochowie: 6 sędziów, 6 sekretarzy, 1 kancelistę, 6 woźnych.

XII. Dla Sądu Okręgowego w Łowiczu: 1 prezesa, 4 sędziów, 4 sędziów śledczych, 1 prokuratora, 2 podprokuratorów, 4 sekretarzy, 4 podsekretarzy, 15 kancelistów, 3 woźnych, 3 posługaczy.

XII. A. Dla miejskich Sądów Pokoju okręgu Sądu Okręgowego w Łowiczu: 6 sędziów, 4 pisarzy hipotecznych (powiatowych), 6 sekretarzy, 6 kancelistów, 6 woźnych, 4 posługaczy dla hipotek.

XII. B. Dla wiejskich Sądów Pokoju okręgu Sądu Okręgowego w Łowiczu: 10 sędziów, 10 sekretarzy, 10 kancelistów, 10 woźnych.

XIII. Dla Sądu Okręgowego w Sosnowcu: 1 prezes, 4 sędziów, 3 sędziów śledczych, 1 prokuratora, 2 podprokuratorów, 2 sekretarzy, 1 starszego skarbnika, 4 podsekretarzy, 15 kancelistów, 4 woźnych, 4 posługaczy.

XIII. A. Dla miejskich Sądów Pokoju okręgu Sądu Okręgowego w Sosnowcu: 4 sędziów, 2 pisarzy hipotecznych (powiatowych), 4 sekretarzy, 12 kancelistów, 2 kancelistów dla hipotek, 7 woźnych.

XIII. B. Dla wiejskich Sądów Pokoju okręgu Sądu Okręgowego w Sosnowcu: 2 sędziów, 2 sekretarzy, 2 kancelistów, 2 woźnych.

XIV. Dla Sądu Apelacyjnego w Lublinie: 1 prezes, 2 wiceprezesów, 10 sędziów, 1 prokuratora, 3 podprokuratorów, 4 sekretarzy, 3 podsekretarzy, 30 kancelistów, 5 woźnych, 5 posługaczy.

XV. Dla Sądu Okręgowego w Lublinie: 1 prezes, 2 wiceprezesów, 13 sędziów, 9 sędziów śledczych, 1 prokuratora, 8 podprokuratorów, 1 pisarza hipotecznego, 7 sekretarzy, 14 podsekretarzy, 61 kancelistów, 10 woźnych, 18 posługaczy.

XV. A. Dla miejskich Sądów Pokoju okręgu Sądu Okręgowego w Lublinie: 12 sędziów, 6 pisarzy hipotecznych (powiatowych), 12 sekretarzy, 14 kancelistów, 12 woźnych, 1 posługacza.

XV. B. Dla wiejskich Sądów Pokoju okręgu Sądu Okręgowego w Lublinie: 22 sędziów, 22 sekretarzy, 16 kancelistów, 22 woźnych.

XVI. Dla Sądu Okręgowego w Radomiu: 1 prezes, 2 wiceprezesów, 11 sędziów, 13 sędziów śledczych, 1 prokuratora, 8 podprokuratorów, 1 pisarza hipotecznego, 5 sekretarzy, 7 podsekretarzy, 40 kancelistów, 11 woźnych, 14 posługaczy.

XVI. A. Dla miejskich Sądów Pokoju okręgu Sądu Okręgowego w Radomiu: 15 sędziów, 7 pisarzy hipotecznych (powiatowych), 15 sekretarzy, 22 kancelistów, 14 woźnych.

XVI. B. Dla wiejskich Sądów Pokoju okręgu Sądu Okręgowego w Radomiu: 30 sędziów, 30 sekretarzy, 30 kancelistów, 30 woźnych.

XVII. Dla Sądu Okręgowego w Kielcach: 1 prezes, 2 wiceprezesów, 11 sędziów, 9 sędziów śledczych, 1 prokuratora, 6 podprokuratorów, 1 pisarza hipotecznego, 5 sekretarzy, 5 podsekretarzy, 40 kancelistów, 6 woźnych, 16 posługaczy.

XVII. A. Dla miejskich Sądów Pokoju okręgu Sądu Okręgowego w Kielcach: 13 sędziów, 7 pisarzy hipotecznych (powiatowych), 13 sekretarzy, 16 kancelistów, 12 woźnych, 1 posługacza dla Sądu Pokoju.

XVII. B. Dla wiejskich Sądów Pokoju okręgu Sądu Okręgowego w Kielcach: 29 sędziów, 29 sekretarzy, 35 kancelistów, 29 woźnych.

XVIII. Dla Sądu Okręgowego w Piotrkowie: 1 prezes, 2 wiceprezesów, 9 sędziów, 8 sędziów śledczych, 1 prokuratora, 5 podprokuratorów, 1 pisarza hipotecznego, 4 sekretarzy, 1 starszego skarbnika, 6 podsekretarzy, 35 kancelistów, 5 woźnych, 10 posługaczy.

XVIII. A. Dla miejskich Sądów Pokoju okręgu Sądu Okręgowego w Piotrkowie: 8 sędziów, 2 pisarzy hipotecznych (powiatowych), 8 sekretarzy, 13 kancelistów, 7 woźnych.

XVIII. B. Dla wiejskich Sądów Pokoju okręgu Sądu Okręgowego w Piotrkowie: 22 sędziów, 22 sekretarzy, 23 kancelistów, 22 woźnych.

XIX. Dla Sądu Okręgowego w Zamościu: 1 prezes, 4 sędziów, 4 sędziów śledczych, 1 prokuratora, 3 podprokuratorów, 2 sekretarzy, 4 podsekretarzy, 22 kancelistów, 6 woźnych, 7 posługaczy.

XIX. A. Dla miejskich Sądów Pokoju okręgu Sądu Okręgowego w Zamościu: 5 sędziów, 4 pisarzy hipotecznych (powiatowych), 5 sekretarzy, 5 kancelistów, 5 woźnych.

XIX. B. Dla wiejskich Sądów Pokoju okręgu Sądu Okręgowego w Zamościu: 14 sędziów, 14 sekretarzy, 13 kancelistów, 14 woźnych.

Dan w Warszawie, dnia 19 lipca 1918 r.

† Aleksander Kakowski Arcybiskup,
Józef Ostrowski.

L. S.

Prezydent Ministrów:

Steczkowski.

(„Monitor Polski”, № 112 z d. 2 sierpnia 1918 r.)

ZARZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie odwołania okólnika № 23.

Wobec Dekretu Rady Regencyjnej z d. 3 lipca 1918 r. (Dz. Praw № 7 poz. 16), regulującego sprawę nominacji notariuszów, odwołuję okólnik Dyrektora Departamentu Sprawiedliwości № 23 w części o przywracaniu na stanowiska notariuszów, którzy przerwali swe czynności z powodu wojny.

Warszawa, dnia 15 lipca 1918.

Minister Sprawiedliwości:
J. Higersberger.

UZUPEŁNIAJĄCE ZARZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie odznak dla K. P. urzędników wymiaru sprawiedliwości do zarządzenia Dyrektora Departamentu Sprawiedliwości z dnia 29 września 1917 roku № 16 (Dz. Urz. № 5).

1) W punkcie 2 art. 1 po wyrazie „Prokuratorzy” dodaje się „i podprokuratorzy”.

2) W art. 1 dodaje się p. 6 a o brzmieniu następującem:
sekretarze i podsekretarze używają emblematu sądów Królewsko-Polskich, przypiętego do zwierzchniego stroju na klapie po lewej stronie: w Sądzie Najwyższym na rozecie zielonej podwójnej, z których zwierzchnia z białą wypustką, w sądach apelacyjnych na rozecie zielonej podwójnej, w sądach okręgowych na rozecie zielonej pojedynczej a w Sądach Pokoju — bez rozety.

3) W art. 2 dodaje się p. 1a o brzmieniu następującem:
1 a (dla sekretarzy p. 6 a) na oksydowanym wieńcu z liści dębowych — orla w koronie królewskiej, wspartego na rzymskiej plakiecie z napisem: S. K. P.

Wymiar emblematu 25 na 20 m/m.

Zarządzenie niniejsze otrzymuje moc obowiązującą z dniem opublikowania w Dzienniku Urzędowym Królewsko-Polskiego Ministerstwa Sprawiedliwości.

Warszawa, dnia 3 sierpnia 1918.

Minister Sprawiedliwości:
J. Higersberger.

OKÓLNIK № 93

do Panów Prezesów i Prokuratorów Sądów Apelacyjnych
w przedmiocie

ujednostajnienia postępowania osób należących do składu urzędu prokuratorskiego oraz sekretarzy wszystkich sądów podczas audjencji sądowych.

W celu ujednostajnienia postępowania osób należących do składu urzędu prokuratorskiego jak również sekretarzy wszystkich sądów, postanawiam, co następuje:

- 1) Podczas wchodzenia na salę sądową kompletu sądzącego, a więc sędziów i ławników, powstają ze swych miejsc wszyscy, znajdujący się na sali, nie wyłączając członków urzędu prokuratorskiego tudzież sekretarzy i podsekretarzy wszystkich sądów. (Art. 22 instr. ogół. dla Sądów Królestwa Polskiego i porównanie ustępu 1 z ustępami 2, 3 art. 595 U. P. K.).
- 2) Podczas odbierania przysięgi wstają wszystkie osoby, na sali sądowej obecne, nie wyłączając kompletu sądzącego (art. 22 instr. ogółnej dla Sądów Królestwa Polskiego).
- 3) Komplet sądzący, a więc sędziowie i ławnicy, siedzą przy ogłaszaniu sentencji wyroku, względnie wyroków umotywowanych, wszystkie zaś inne osoby, nie wyłączając członków urzędu prokuratorskiego i sekretarzy, względnie podsekretarzy, powstają ze swych miejsc i słuchają wyroku stojąc (art. 790 U. P. K. art. 22 instr. ogół. dla Sądów Królestwa Polskiego i orzeczenie ogół. zebr. № 40/1886).

Wyjaśnienie niniejsze proszę podać do wiadomości wszystkich sądów okręgowych, sądów pokoju i członków urzędu prokuratorskiego tudzież czuwać nad ścisłym przestrzeganiem tego zarządzenia.

Warszawa, dnia 10 czerwca 1918.

Minister Sprawiedliwości:
J. Higersberger.

Szef Sekcji:
w z. *W. Kinel.*

OKÓLNIK № 94

do Panów Prezesów Sądów Apelacyjnych i Okręgowych
w przedmiocie

zachowania niezbędnych form przy składaniu przez urzędników
podań o zapomogi.

Do Ministerstwa Sprawiedliwości wpływa bezpośrednio od urzędników i ich rodzin znaczna ilość podań o zapomogi. Podania takie nie mogą być decydowane bez opinii panów prezesów sądów okręgowych, co pociąga za sobą zwłokę w decyzji i zwiększa korespondencję. Z tego powodu Ministerstwo Sprawiedliwości zaleca, aby osoby interesowane składały wszelkiego rodzaju podania o zapomogi zwrotne czy bezzwrotne, motywując w podaniu konieczność zapomogi, na ręce prezesa odnośnego sądu okręgowego, który, po zebraniu niezbędnych wyjaśnień, prześle je do Ministerstwa ze swoją opinią, z wykazem przyznanych w danym okresie budżetowym zapomóg i wskazaniem wysokości proponowanej zapomogi.

Podania, skierowywane do Ministerstwa bezpośrednio, nie będą rozpatrywane.

Warszawa, dnia 15 czerwca 1918.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *J. Światopelk-Zawadzki.*
Za Naczelnika Wydziału Skarbowego:
Al. Iżycki.

OKÓLNIK № 95

do Panów Prezesów Sądu Apelacyjnego w Warszawie, Sądów Okręgowych okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie i Prokuratorów
przy tych sądach
w przedmiocie

stosunku K. P. władz sądowych do c. n. władz więziennych.

Ministerstwo Sprawiedliwości przesyła przy niniejszym odpis odezwy p. Prezydenta Sądu Wyższego Administracji przy General-Gubernatorstwie Warszawskiem z dnia 18 maja 1918 roku III-a ⁷¹⁴⁰/₇₂₅₇/18 i poleca stosować się zarówno do wskazówek, zawartych w tej odezwie, jak również zawartych w rozesłanej poprzednio odezwie Szefa c. n. Administracji z dnia 31 sierpnia 1917 roku III-a 13075.

Warszawa, dnia 1 lipca 1918.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *J. Światopelk-Zawadzki.*
Starszy Referent:
J. Zakrzewski.

1 załącznik.

Przekład.Załącznik do okólnika № 95.

CES. NIEM. SĄD WYŻSZY

Warszawa, dnia 18 maja 1918 roku.

Administracji

Jen. Gub. Warszawskiego

PREZYDENT

III-a 7140/18.
7257

W komunikowaniu się z Król.-Pol. władzami sądowymi wyłoniły się w dalszym ciągu następujące niedokładności przy wykonywaniu wymierzonych przez nie kar więziennych:

W razie żądania wykonania kary, zamiast załączonego przy odezwie mojej z d. 31 sierpnia 1917 r. III-a 13075/18 wzoru III (nakaz przyjęcia), bywa przesyłany nakaz zwolnienia. Do wykonania kary więziennej potrzebna jest odezwa podług wyżej wskazanego wzoru, skierowana do właściwego więzienia. Zwolnienie zarządza następnie więzienie, skoro wyrażona w nakazie wykonawczym kara odbyta została. Zawiadomienie o dniu zwolnienia w postaci nakazu zwolnienia nie jest potrzebne.

Dalej, w wielu wypadkach, nie udziela się więzieniom nakazu zwolnienia, gdy znajdujący się pod śledztwem w areszcie zostaje uniewinniony lub skazany na karę, na poczet której zaliczony został odbyty areszt śledczy, wobec czego natychmiast po ogłoszeniu wyroku nastąpić winno jego zwolnienie. Więzienia dowiadują się o tem z decyzji przesyłanych samym więzniom lub przez ich krewnych, którym sądy polskie wydają nakazy zwolnienia. Proszę o zarządzenie, aby w tych wypadkach więzieniom był przesyłany oddzielny nakaz zwolnienia.

Zmuszony jeszcze jestem zwrócić uwagę na zachodzącą inną trudność. W każdej sprawie karnej w różnych okresach, w których się ona znajduje, czy to w sądzie, czy u prokuratora lub u sędziego śledczego, na przesyłanych do więzienia pismach podaje się różne sygnatury aktów, chociaż to samo postępowanie jeszcze trwa. Przy przekazywaniu sprawy przez sędziego śledczego do sądu okręgowego względnie do prokuratora i t. d. np. rzadko podawane są znaki aktów dotychczasowego oddziału. Takie przekazywanie często ma miejsce odnośnie do tego samego więźnia. Trudno jest wtedy ustalić, kto jest właściwym sędzią. Jeszcze trudniej przedstawia się rzecz w tych wypadkach, gdy brak wiadomości o przekazaniu a wpływa nowy nakaz przyjęcia bez podania, czy zanotować należy areszt dodatkowy, czy też sprawa przesyła się do innego urzędu. Obydwa nakazy przyjęcia są np. od sędziego śledczego I i V okręgu, a po paru dniach nadchodzi od sądu okręgowego lub prokuratora nakaz zwolnienia znowu z innym znakiem aktów. Tym sposobem, jeżeli przeciwko temu samemu uwięzionemu toczy się kilka spraw, dane więzienie nie jest w możności ustalić, w której z nich uwięziony ma być zwolniony.

Nie mogę też ominąć zaznaczenia, że w komunikowaniu się z więziami niezbędnie potrzebne jest stosowanie załączonych w piśmie mojem z d. 31 sierpnia 1917 r. III-a 13075/18 wzorów na nakazy przyjęcia, zwolnienia, nakazy wykonawcze i t. d. I tak np. sąd pokoju przesłał do więzienia

ul. Długa 52 w Warszawie po jednym nakazie przyjęcia w celu odbycia kary (papier czerwony) dla oraz jednocześnie dwie decyzje, mocą których oskarżeni powinni być zatrzymani w areszcie do czasu uprawomocnienia się wyroku. Nakazy przyjęcia zawierały pod rubryką rozpoczęcia kary uwagę: wyrok jest nieprawomocny. Jeżeli z tego trzeba było wnosić, że tu chodzi tylko o nakaz przyjęcia do aresztu śledczego, to wobec użycia wzoru, przeznaczonego na nakaz karny, urzędnik więzienny łatwo mógł się pomylić, co też miało miejsce, gdyż wymieniony oskarżony był pomyłkowo przesłany na karę.

Zatem proszę uprzejmie o wydanie rozporządzenia w celu zapobieżenia zachodzącym trudnościom, a przede wszystkim, aby stosownie do porozumienia, przewidziane w komunikowaniu się z więziami formularze były przez władze polskie używane.

Ritscher.

OKÓLNIAK № 96

Do Panów Prezesów Sądu Apelacyjnego w Warszawie, Sądów Okręgowych okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie i Panów Prokuratorów przy tych Sądach

w przedmiocie

zaświadczeń o przynależności do c. n. orszaku wojskowego.

Ministerstwo Sprawiedliwości przesyła w załączeniu tłumaczenie okólnika Szefa c. n. Administracji z dnia 30/IV. 1918 roku № III a 6746 do wiadomości, z prośbą o poczynienie właściwych zarządzeń, oraz nadmienienia, że przepisy zawarte w tym okólniku stanowią uzupełnienia sposobu postępowania, wskazanego w liście Ministerstwa № 1171/18 z dnia 14 marca 1918 roku, okólnika № 84 z dnia 12 kwietnia 1918 roku oraz okólnika № 57 z dnia 23 listopada 1917 roku.

Warszawa, dnia 4 lipca 1918.

Minister Sprawiedliwości:

J. Higersberger.

Starszy Referent:

Bohdan Dzięciołowski.

Przekład.Załącznik do okólnika № 96.

SZEF ADMINISTRACJI
przy Jenerał-Gubernatorstwie
Warszawskiem
III a 6746

Warszawa, dnia 30 kwietnia 1918 r.

Według § 6 lit. c Rozporządzenia wykonawczego w przedmiocie nowego urządzenia sądownictwa z dnia 11 sierpnia 1917 r. (Dziennik Rozpo-

rozządzeń 84 № 359) z właściwości Królewsko-Polskich sądów wyłączone zostały między innymi sprawy, w których udział biorą osoby, należące do niemieckiego orszaku wojskowego. Do orszaku wojskowego należą wszyscy urzędnicy i pracownicy mego zarządu, chociażby nie byli poddany mi państwa niemieckiego. Pomimo to w sprawach, w których brali udział urzędnicy i pracownicy mego zarządu, wydawane były niejednokrotnie wyroki przez polskie sądy, ponieważ sądy te o zatrudnieniu danych osób w c. n. administracji albo wcale nie były poinformowane lub też w sposób niedostatecznie wiarygodny. Nadto niejednokrotnie się zdarzało, że wydawane wyroki stawały się prawomocnymi, poczem dopiero osoby interesowane zaznaczały, iż nie podlegają Król.-Pol. jurysdykcji. Uchylenie takich wyroków uprawomocnionych połączone jest z trudnościami. Ażeby zapobiedz temu, upraszam uprzejmie o pouczenie podwładnych urzędników i pracowników, że nie podlegają oni polskiej jurysdykcji i polecenia im, aby w każdym wypadku otrzymania ze strony polskich sądów wezwania w charakterze strony w sprawach cywilnych lub karnych powiadomili niezwłocznie dany sąd na piśmie, iż należą do c. n. orszaku wojskowego. Do takiego zawiadomienia należy dołączyć poświadczenie pańskie lub osoby do tego upoważnionej, iż dany urzędnik lub pracownik należy do orszaku wojskowego.

Powołując się dalej na mój okólnik z dnia 11 listopada 1917 roku III a 17320/17 w przedmiocie wzywania przez sądy polskie w charakterze świadków urzędników lub pracowników, należących do orszaku wojskowego, upraszam o zarządzenie, ażeby na takie wezwania w charakterze świadków, o ile na stawienie się przed sądem polskim nie zostało lub nie będzie udzielone pozwolenie, odpowiadano niezwłocznie w sposób wyżej określony.

w z.
Ritscher.

Załącznik do okólnika № 96.

OKOLNIK № 57

Do Panów Prezesów i Prokuratorów Sądu Apelacyjnego w Warszawie i Sądów Okręgowych w okręgu Sądu Apelacyjnego Warszawskiego

w przedmiocie

powoływania przez sądy polskie osób, należących do wojska niemieckiego.

W przedmiocie powoływania przez sądy polskie w charakterze świadków lub biegłych osób należących do wojska niemieckiego p. Generał-Gubernator Warszawski zwrócił się do Departamentu Sprawiedliwości z prośbą o powiadomienie Królewsko-Polskich urzędów sądowych, że jakkolwiek wojskowi niemieccy lub osoby przydzielone do wojska niemieckiego zasadniczo nie mają obowiązku, jako korzystający z przywileju eksterytorjalności, do stawiania przed sądami polskimi, to jednak w interesie Królewsko-Polskiego wymiaru sprawiedliwości zarządzane zostały co do powoływania przed sądy polskie osób należących do armii niemieckiej następujące przepisy:

„Jeżeli w sporze lub sprawie, znajdującej się w polskim sądzie lub urzędzie prokuratorskim, koniecznem okaże się świadectwo lub opinia osoby należącej do wojska niemieckiego lub przydzielonej do tegoż wojska to władze polskie w zasadzie winny wystosować rekwizycję o zbadanie do właściwego niemieckiego gubernalnego sądu wojskowego“.

„Jeżeli w wypadkach wyjątkowych (np. przy konfrontacji i t. p.) okaże się, że osobiste stawiennictwo świadka lub biegłego jest niezbędne, to polskie władze, wykazujące powody, winny zwrócić się do właściwego gubernalnego sądu wojskowego o udzielenie pozwolenia na stawiennictwo.“

Przytem zaznaczyć należy, iż osoby wyżej wyszczególnione, jako podległe w wypadkach wykroczeń odpowiedzialności przed c. n. sądami i naczelnikami wojskowymi, nie ulegają władzy karzącej i dyscyplinarnej władz sądowych Król.-Polskich. W wypadkach zatem, jeżeliby, stawając w charakterze świadka lub biegłego, dopuścili się osoby wymienione wykroczeń przeciwko przepisom zachowania porządku podczas posiedzenia i zakłóciły porządek sądowy, to odnośna władza polska winna zwrócić się z żądaniem ukarania winnego do właściwego niemieckiego wojennego gubernatorstwa.

Treść niniejszego okólnika proszę zakomunikować podwładnym panu sądom i urzędom do zastosowania w wypadkach, gdy zajdzie potrzeba powołania wojskowych niemieckich w charakterze świadków lub biegłych.

Warszawa, dnia 23 listopada 1917.

Wice-Dyrektor Departamentu:
Makowski.

Sekretarz:
Lande.

Załącznik do okólnika № 96.

OKOLNIK № 84

Do Pana Prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie, Prokuratora przy tym Sądzie, Panów Prezesów Sądów Okręgowych okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie oraz Panów Prokuratorów przy tych Sądach

w przedmiocie

wzywania przez sądy urzędników c. n. Zarządu Cywilnego w charakterze świadków i biegłych.

Do Ministerstwa Sprawiedliwości wpłynęła w ostatnim czasie poważna liczba zażaleń władz ces.-niemieckich z powodu wzywania przez sądy Król.-Polskie urzędników c. n. Zarządu Cywilnego w charakterze świadków i biegłych oraz nakładania na nich kar porządkowych za niestawiennictwo.

Władze ces.-niemieckie wychodzą w tym względzie z tego punktu widzenia, że urzędnicy c. n. Zarządu Cywilnego należą do orszaku wojskowego i że wobec tego należy do nich stosować przepisy okólnika Departamentu Sprawiedliwości № 57. Nie podzielając tego poglądu, Ministerstwo

Sprawiedliwości w sprawie tej prowadzi pertraktacje z władzami ces.-niemieckimi. Pertraktacje te dotychczas nie zostały ostatecznie zakończone, jednakowoż obecnie już wyjaśniono, że naczelnicy powiatów oraz prezydenci policji w Warszawie i Łodzi mają prawo udzielania stałych pozwoleń na stawianie w sądach Król.-Polskich tym urzędnikom policji, których częste stawianie w sądach K. P. jest niezbędne. Zostało to już panom podane do wiadomości d. 4 marca r. b. № 1171/18 i Ministerstwo wyraża nadzieję, że porozumienie panów prezesów z właściwymi c. n. naczelnikami powiatów i prezydentami policji już nastąpiło.

Celem uniknięcia niepożądanych nieporozumień i sporów z władzami c. n., Ministerstwo zaleca panom, aby poza powyższymi wyjątkami — tymczasowo stosowali okólnik № 57 nietylko do wojskowych niemieckich i osób, należących do c. n. orszaku wojskowego, lecz również i do urzędników i funkcjonariuszów c. n. Zarządu Cywilnego. Rekwizycje w tym celu winny być kierowane do właściwych naczelników powiatów, względnie prezydenta policji w Łodzi, w Warszawie zaś — do c. n. Sądu Administracji. W razach wyjątkowych, gdy osobiste stawiennictwo c. n. urzędników w charakterze świadków lub biegłych jest konieczne, należy zwrócić się za pośrednictwem Ministerstwa do p. Szefa Administracji o udzielenie odpowiedniego zezwolenia.

Również w przedmiocie wymierzania kar porządkowych w stosunku do urzędników i funkcjonariuszów c. n. Zarządu Cywilnego Sądy winny stosować przepisy okólnika № 57.

Warszawa, dnia 12 kwietnia 1918.

Minister Sprawiedliwości:

J. Higersberger.

Starszy Referent:

Bohdan Dzięciołowski.

OKÓLNIK № 97

do Panów Prezesów Sądów Okręgowych
w przedmiocie

poświadczania przez notariuszów własnoręczności podpisów.

Jak widać z otrzymanych w Ministerstwie akt i dokumentów, notariusze przy poświadczaniach własnoręczności podpisów nie stwierdzają wyraźnie ani jednego z dwu zasadniczych warunków ważności takiego poświadczania, zastrzeżonych w art. 133 ust. not., a mianowicie: że poświadczony podpis był „w obecności notariusza“ uczyniony lub „przed nim“ przyznany.

Ponieważ cała powaga poświadczania własnoręczności podpisu przez notariusza — w odróżnieniu od poświadczeń, dokonywanych przez wszelkie inne urzędy — polega właśnie na ścisłym przestrzeganiu art. 133 ust. not., proszę panów prezesów sądów okręgowych o przypomnienie podległym im notariuszom, że podpisów uczynionych w innych warunkach poświadczać im nie wolno i że konieczna jest w samem poświadczeniu wzmianka o zachowaniu warunków powyższych.

Warszawa, dnia 10 lipca 1918.

Minister Sprawiedliwości:

J. Higersberger.

Szef Sekcji:

w z. *W. Kinel.*

OKÓLNIK № 98

do Panów Prezesów Sądów Okręgowych
w przedmiocie

zakazu pobierania opłat przez funkcjonariuszów sądów pokoju
za sporządzanie skarg i podań.

Z zażaleń osób prywatnych Ministerstwo Sprawiedliwości powzięło wiadomość, że w wielu K. P. sądach pokoju skargi i i podania stron, zgłaszane ustnie, wpisują funkcjonariusze kancelarii sądowych i pobierają za tę czynność znaczne nieraz opłaty.

W myśl art. 52 U. P. C. oraz art. 45 U. P. K. skargi i podania ustne powinny być zapisywane do protokołu przez sędziego pokoju (art. 5 przepisów tymcz. o urz. s. s. w Król. Pol.).

Funkcjonariuszowi kancelarii sądowej skarg ustnych ani przyjmować ani spisywać nie wolno. Nie wolno mu też pobierać żadnych opłat (art. 57 tymcz. instr. ogólnej dla sądów K. P.), a więc tembardziej opłat, nieprzewidzianych przez przepisy tymczasowe o kosztach sądowych. Jest rzeczą zgoła niedopuszczalną, aby urzędnicy sądowi trudnili się w sądzie lub nawet poza sądem pisanie skarg i podań i aby ciągnęli z tego źródła jakiegokolwiek dochodu.

W myśl powyższego zechce pan prezes niezwłocznie wyjaśnić podległym sędziom pokoju istotne znaczenie powołanych przepisów i zażądać bezwzględnego usunięcia wszelkich w tym względzie niedokładności a nawet nadużyć, które obniżają powagę K. P. sądów pokoju i pozbawiają je niezbędnego zaufania.

W razie ujawnienia czynów podobnych należy winnych niezwłocznie pociągnąć do odpowiedzialności i usuwać ich z zajmowanego stanowiska, z jednoczesnem zawiadomieniem Ministerstwa o każdym tego rodzaju wypadku.

Warszawa, dnia 18 lipca 1918.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *J. Światopełk-Zawadzki.*

P. o. Szefa Sekcji:

W. Kinel.

OKÓLNIK № 99

do Panów Prezesów wszystkich Sądów
w przedmiocie

zmiany przepisów o wynagrodzeniu urzędników wymiaru sprawiedliwości odnośnie do zwrotu kosztów przejazdu, służbowych, przeprowadzek i t. p.

W dniu 13 marca r. b. pod № 3160 otrzymał pan prezes „Projekt przepisów o wynagrodzeniu urzędników wymiaru sprawiedliwości“ wraz z nową tabelą płac i z poleceniem, aby przy zwrotach kosztów przejazdu, służbo-

wych, przeprowadzkach i t. p. kierować się aż do odwołania tymczasowymi przepisami o wynagrodzeniu, ogłoszonymi w № 1 Dziennika Urzędowego.

Odwołując niniejszem powyższe zarządzenie co do zwrotu kosztów przejazdów służbowych, przeprowadzek i t. p., proszę pana prezesa stosować odtąd w całej rozciągłości przepisy, rozesłane przy odezwie z dnia 13 marca r. b., przy jednoczesnem uwzględnieniu załączonego przy niniejszem okólniku Prezydenta Ministrów z dnia 6 lutego 1918 roku № 283, który zmienia treść art. 24, 26 i 33 w mowie będących przepisów i który winien być stosowany we wszystkich wypadkach, kiedy pomiędzy nim a brzmieniem powyższych artykułów zachodzi rozbieżność.

Uważam przytem za stosowne zwrócić uwagę pana prezesa, że wobec cofnięcia zarządzenia z dnia 13 marca w części stosowania dawnych przepisów o wynagrodzeniu nie może odtąd mieć miejsca wypłacanie nowo mianowanemu urzędnikom połowy zasadniczej pensji na koszty przeniesienia się z miejsca dotychczasowego zamieszkania dla objęcia urzędu w innej miejscowości.

Warszawa, dnia 20 lipca 1918.

Minister Sprawiedliwości:
J. Higersberger.

Za Naczelnika Wydziału Skarbowego:
Al. Iżycki.

OKÓLNIK № 100

do Panów Prezesów Sądu Najwyższego, Apelacyjnych
oraz Okręgowych

w przedmiocie

**powołania do złożenia przysięgi wszystkich etatowych urzędników
wymiaru sprawiedliwości.**

Na zasadzie art. 8 Tymczasowych Przepisów Służbowych dla urzędników państwowych (Dz. Pr. № 6), wszyscy urzędnicy po zgłoszeniu się do służby niezwłocznie powinni złożyć przysięgę służbową.

W myśl powyższego przepisu, na zasadzie decyzji Rady Ministrów z d. 19 czerwca r. b., przysięgę służbową powinni złożyć również wszyscy sędziowie i urzędnicy, którzy przy rozpoczęciu urzędowania złożyli przyrzeczenie. Wreszcie, na zasadzie art. 12 powołanych wyżej tymczasowych przepisów służbowych, każdy urzędnik otrzymuje kopję tychże przepisów, potwierdza ich odbiór i oświadcza, że im się poddaje.

Wobec tego polecam panom prezesom powołać do złożenia przysięgi służbowej, zgodnie z dekretem Rady Regencyjnej z d. 30 lutego 1917 r. (Dz. Pr. № 4), wszystkie osoby urzędujące na zasadzie przepisów tymczasowych o urządzeniu sądownictwa w Królestwie Polskiem (Dz. Urz. Dep. Spraw. № 1) w charakterze urzędników etatowych (woźnych sądowych i zwykłych), równocześnie wręczyć każdemu urzędnikowi kopję tymczasowych przepisów służbowych, odbierając od każdego z nich potwierdzenie odbioru i oświadczenie, że im się poddaje, o czem odpowiednia wzmianka w protokole o dopełnieniu aktu przysięgi uczyniona być winna.

Dopełnienia aktu przysięgi dla urzędników pozamiejscowych p. p. prezesi sądów okręgowych zechcą zarządzić niejednocześnie dla wszystkich i w taki sposób, by obowiązki służbowe na szwank narażone nie były. Sędziowie pokoju powinni być zaprzysiężeni przeważnie w miejscu urzędowania podczas wizytacji sądu przez prezesa lub, gdyby takowa nie była przewidywana w czasie najbliższym, w pewnym centralnym punkcie w oznaczonym dniu i godzinie.

Jednocześnie p. p. prezesi otrzymują odpowiednią ilość egzemplarzy Dziennika Praw, zawierającego tymczasowe przepisy służbowe, oraz protokółów o dopełnieniu aktu przysięgi. Protokoły przysięgi sporządzane są według rotty dla wyznań chrześcijańskich; dla urzędników wyznań niechrześcijańskich protokoły, zgodnie z art. 2 dekretu z d. 20 lutego r. b., winny być sporządzane odrębnie.

Warszawa, dnia 23 lipca 1918.

Minister Sprawiedliwości:
J. Higersberger.

Za Szefa Sekcji Osobowej:
B. Chelmicki.

RUCH SŁUŻBOWY.

ZAMIANOWANI:

Na zasadzie art. 33 Dekretu o tymczasowej organizacji Władz Naczelnych w Królestwie Polskiem zostali przez Radę Regencyjną zamianowani:

Olech Fedorowicz — sędzią Sądu Najwyższego;
Feliks Ochimowski — sędzią Sądu Najwyższego;
Bolesław - Norbert Pohorecki, sędzia sądu apelacyjnego w Warszawie —
podprokuratorem przy Sądzie Najwyższym;
Walery Roman, podprokurator przy sądzie apelacyjnym w Warszawie —
podprokuratorem przy Sądzie Najwyższym;
Kazimierz Pomorski — wiceprezesem sądu apelacyjnego w Warszawie;
Stanisław Brzeziński, pisarz hipoteczny w Lublinie — sędzią sądu apelacyjnego w Lublinie;
Franciszek Szymański, podprokurator przy sądzie apelacyjnym w Lublinie —
sędzią sądu apelacyjnego w Lublinie;
Franciszek Falkiewicz — podprokuratorem przy sądzie apelacyjnym w Lublinie;
Feliks Dutkiewicz — wiceprezesem sądu okręgowego w Warszawie;
Juljusz Konopacki, sędzia sądu okręgowego w Piotrkowie — wiceprezesem sądu okręgowego w Piotrkowie;
Edmund Łukanowski, sędzia śledczy sądu okręgowego w Łodzi — prokuratorem przy sądzie okręgowym w Łodzi;
Włodzimierz Skalski — prokuratorem przy sądzie okręgowym w Zamościu;
Agenor Adamowski, sędzia śledczy sądu okręgowego w Piotrkowie — sędzią sądu okręgowego w Piotrkowie;
Antoni Goczałkowski — sędzią sądu okręgowego w Częstochowie;
Stanisław-Jerzy Kalinowski, sędzia śledczy sądu okręgowego w Lublinie — sędzią sądu okręgowego w Lublinie;

Józef Niepokoyczycki, sędzia śledczy sądu okręgowego w Kielcach — sędzią sądu okręgowego w Kielcach;
 Ferdynand Rydet, sędzia śledczy sądu okręgowego w Radomiu — sędzią sądu okręgowego w Zamościu;
 Adam Stanisławski — sędzią sądu okręgowego w Łodzi;
 Cezary Smogorzewski, sędzia pokoju w Łodzi — sędzią sądu okręgowego w Łodzi;
 Stanisław Taylor — sędzią sądu okręgowego w Kielcach;
 Bronisław Witkowski, sędzia śledczy sądu okręgowego w Łodzi — sędzią sądu okręgowego w Łodzi;
 Jan Wszelaki — sędzią sądu okręgowego w Warszawie.

Na zasadzie art. 33 Dekretu o tymczasowej organizacji Władz Naczelnych w Królestwie Polskiem zostali przez **Ministra Sprawiedliwości zamianowani**:

Włodzimierz-Aleksander Adlof, aplikant przy sądzie okręgowym w Lublinie — sędzią śledczym sądu okręgowego w Zamościu;
 Zygmunt Boudelle — sędzią śledczym sądu okręgowego w Mławie;
 Zygmunt Dziewanowski, podprokurator przy sądzie okręgowym w Płocku — sędzią śledczym sądu okręgowego w Warszawie;
 Wacław Ferencowicz — sędzią śledczym sądu okręgowego w Piotrkowie;
 Alfons Głowacz — sędzią śledczym sądu okręgowego w Lublinie;
 Stefan Jarzębski — sędzią śledczym sądu okręgowego w Lublinie;
 Włodzimierz Kubecki — sędzią śledczym sądu okręgowego w Kielcach;
 Włodzimierz Kuncman — sędzią śledczym sądu okręgowego w Mławie;
 Jan Lewandowski — sędzią śledczym sądu okręgowego w Mławie;
 Jerzy Luxenburg, podprokurator przy sądzie okręgowym w Kielcach — sędzią śledczym sądu okręgowego w Kielcach;
 Julian Łempicki — sędzią śledczym sądu okręgowego w Kaliszu;
 Leon Łukaszewicz — sędzią śledczym sądu okręgowego w Lublinie;
 Stanisław Makarewicz — sędzią śledczym w Ostrowcu (okr. sąd. Radomski);
 Mieczysław Radwan — sędzią śledczym sądu okręgowego w Zamościu;
 Lucjan Rotwand — sędzią śledczym sądu okręgowego w Kielcach;
 Zdzisław Rzęczykowski — sędzią śledczym w Szydłowcu (okr. sąd. Radomski);
 Bolesław Świdorski — sędzią śledczym sądu okręgowego w Piotrkowie;
 Ludomir-Wacław Szczepkowski, aplikant przy sądzie okręgowym w Lublinie — sędzią śledczym sądu okręgowego w Lublinie;
 Witold Zasztowt — sędzią śledczym w Tomaszowie (okr. sąd. Zamojski);
 Aloizy Augustynowicz — sędzią pokoju w Szczekocinach (okr. sąd. Kielecki);
 Mieczysław Bocheński — sędzią pokoju w Koszycach (okr. sąd. Kielecki);
 Bolesław Borkowski, sekretarz sądu okręgowego w Łodzi — sędzią pokoju w Łodzi—okr. I;
 Zygmunt Czaplicki — sędzią pokoju w Jadowie (okr. sąd. warszawski);
 Lucjan Dołmat — sędzią pokoju w Zwoleniu (okr. sąd. Radomski);
 Władysław Graczyk — sędzią pokoju w Mstowie (okr. sąd. Piotrkowski);
 Stanisław Higersberger — sędzią pokoju w Dąbiu (okr. sąd. Kaliski);
 Witold Jałowiecki — sędzią pokoju w Kutnie — okręg wiejski (okr. sąd. Włocławski);
 Ludwik Kahl — sędzią pokoju w Łodzi—okr. VII;
 Mieczysław Karwowski — sędzią pokoju w Ostrowcu (okr. sąd. Radomski);
 Michał Kaszubski — sędzią pokoju w Jedwabnem (okr. sąd. Łomżyński);

Leon-Marjan Koryzna — sędzią pokoju w Wąwolnicy (okr. sąd. Lubelski);
 Zygmunt Kostkiewicz — sędzią pokoju w Zamościu—okr. miejski;
 Stanisław Krępski — sędzią pokoju w Żulinie (Uniszkach Zawadzkich) (okr. sąd. Mławski);
 Stefan Łokuciewski — sędzią pokoju zapasowym (okr. sąd. Warszawski);
 Bolesław Malinowski — sędzią pokoju w Końskich — okr. wiejski (okr. sąd. Radomski);
 Stefan Malinowski — sędzią pokoju w Dąbrowie — okr. III (okr. sąd. Piotrkowski);
 Kazimierz Męczyński — sędzią pokoju w Kozienicach (okr. sąd. Radomski);
 Jan Morawiecki — sędzią pokoju w Radoszycach (okr. sąd. Radomski);
 Jerzy Morawski — sędzią pokoju w Sannikach (okr. sąd. Włocławski);
 Stanisław Morysiński — sędzią pokoju w Końskich—okr. miejski (okr. sąd. Radomski);
 Aleksander Siła-Nowicki — sędzią pokoju w Pińczowie — okr. miejski (okr. sąd. Kielecki);
 Aleksander Osuchowski — sędzią pokoju w Rozprze (okr. sąd. Piotrkowski);
 Stanisław Piaszczyński — sędzią pokoju w Kowalu (okr. sąd. Włocławski);
 Klemens Radomski — sędzią pokoju w Lubieniu (okr. sąd. Włocławski);
 Zygmunt Rzeszotarski — sędzią pokoju w Dobrzyniu n/Drwęcą (okr. sąd. Płocki);
 Władysław Skibiński — sędzią pokoju w Grabowie (okr. sąd. Łomżyński);
 Aleksander Słowiński — sędzią pokoju w Żychlinie (okr. sąd. Włocławski);
 Wincenty Strachowski — sędzią pokoju w Kielcach—okr. I;
 Ludwik-Fabjan Tarnowski — sędzią pokoju w Krośniewicach (okr. sąd. Włocławski);
 Marjan Witkowski — sędzią pokoju w Kamieńsku (okr. sąd. Piotrkowski);
 Kazimierz Wylazłowski — sędzią pokoju w Wolborzu (okr. sąd. Piotrkowski);
 Stanisław Zadrowski — sędzią pokoju w Łodzi—okr. IX;

Na zasadzie art. 32 Dekretu o tymczasowej organizacji Władz Naczelnych w Królestwie Polskiem zostali przez **Ministra Sprawiedliwości zamianowani**:

Marjan Janowski — referentem Ministerstwa Sprawiedliwości;
 Leopold Żaryn — referentem Ministerstwa Sprawiedliwości.

Na zasadzie art. 21 Przepisów tymczasowych o urządzeniu sądownictwa zostali przez **Ministra Sprawiedliwości zamianowani**:

Jerzy Cybulski — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Kielcach;
 Konrad Frackiewicz—podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Siedlcach;
 Lucjan Gostyński — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Lublinie;
 Marek-Zygmunt Kozielski — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Płocku;
 Stefan Kuczyński—podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Płocku;
 Tadeusz-Marjan Pogorzelski — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Radomiu;
 Kazimierz Lalewicz—sekretarzem sądu okręgowego w Warszawie;
 Marjan Maciejko—sekretarzem sądu okręgowego w Warszawie;
 Ryszard Mieczysławski, podsekretarz sądu okręgowego w Warszawie—sekretarzem sądu okręgowego w Warszawie;
 Adolf Winawer, podsekretarz sądu okręgowego w Warszawie—sekretarzem sądu okręgowego w Warszawie;

Stefan Borowiecki — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Lublinie;
 Marjusz Chromecki — „ „ „ „ w Warszawie;
 Michał Dajnowski — „ „ „ „ „
 Edward Długosz — „ „ „ „ „
 Jan Docha — „ „ „ „ „
 Ludwik Godlewski — „ „ „ „ „
 Henryk Gogga — „ „ „ „ „
 Zygmunt Górski — „ „ „ „ „
 Zenon-Juljan Gruzewski — „ „ „ „ „
 Stanisław-Mikołaj Janowicz — „ „ „ „ „
 Władysław Lewandowski — „ „ „ „ „
 Bolesław Monikowski — „ „ „ „ „
 Franciszek Natkes — „ „ „ „ „
 Józef-Jerzy Nisenson — „ „ „ „ „
 Stanisław Reinhard — „ „ „ „ „
 Mieczysław Sikorski — „ „ „ „ „
 Jerzy Staniszewski — „ „ „ „ „
 Jan Sunderland — „ „ „ „ „
 Stanisław Świdorski — „ „ „ „ „
 Władysław Szumański — „ „ „ „ „
 Karol Schwemberger — „ „ „ „ „
 Stefan Szwentner — „ „ „ „ w Lublinie;
 Stanisław Tomaszunas — „ „ „ „ w Warszawie;
 Jan-Norbert Wierzbicki — „ „ „ „
 Romuald Genne — pisarzem hipotecznym w Ciechanowie (okr. sąd Mławski);
 Bohdan Holfarth — pisarzem hipotecznym w Ciechanowie (okr. sąd Mławski);
 Wiktor Łuczniak — pisarzem hipotecznym w Sochaczewie (okr. sąd. Łowicki);
 Jan Sączewski — pisarzem hipotecznym w Mławie;
 Maksymilian Sierakowski — pisarzem hipotecznym w Grójcu (okr. sąd. Warszawski);
 Eugeniusz Borowski, sędzia pokoju I okr. m. Łodzi — notariuszem w Zgierz (okr. sąd. Łódzki);
 Władysław Dziewulski — notariuszem w Gąbinie (okr. sąd. Włocławski);
 Jan Grzankowski — notariuszem przy sądzie pokoju w Piotrkowie;
 Bohdan Kowalewski — notariuszem przy sądzie pokoju w Włocławku;
 Wacław-Michał Raczyński, sędzia sądu okręgowego w Siedlcach — notariuszem przy wydziale hipotecznym sądu okręgowego w Siedlcach;
 Franciszek Wolski — notariuszem w Biłgoraju (okr. sąd. Zamojski);
 Antoni Berendt — komornikiem przy sądzie okręgowym w Łowiczu;
 Konstanty Chęciński — komornikiem przy sądzie okręgowym w Mławie;
 Ludwik Michalczyk — komornikiem przy sądzie okręgowym w Warszawie;
 Władysław Roliński — komornikiem przy sądzie okręgowym w Łowiczu;
 Ludwik Rutkowski — komornikiem przy sądzie okręgowym w Łomży;
 Henryk Siarkiewicz — komornikiem przy sądzie okręgowym w Mławie;
 Marcelli Stępkowski — komornikiem przy sądzie okręgowym w Włocławku;
 Jerzy Wróblewski — komornikiem przy sądzie okręgowym w Łowiczu;

PRZENIESIENI:

Na zasadzie art. 36 Dekretu o tymczasowej organizacji Władz Naczelnych w Królestwie Polskim zostali **przeniesieni**:

Józef Gałęziewicz, prokurator przy sądzie okręgowym w Zamościu — na stanowisko prokuratora przy sądzie okręgowym w Lublinie;

Tomasz Dębski, sędzia sądu okręgowego w Częstochowie — na stanowisko sędziego sądu okręgowego w Piotrkowie;
 Władysław Dmochowski, sędzia śledczy w Radomiu — na stanowisko sędziego śledczego w Płocku;
 Kazimierz Komierowski, sędzia śledczy w Mławie — na stanowisko sędziego śledczego w Warszawie;
 Józef Nowachowicz, sędzia śledczy sądu okręgowego w Piotrkowie — na stanowisko sędziego śledczego w Radomiu;
 Kazimierz Imieniński, sędzia pokoju w Dąbrowie — na stanowisko sędziego pokoju w Radomiu — I okr. miejski (okr. sąd. Piotrkowski);
 Romuald Genne, pisarz hipoteczny w Ciechanowie — na stanowisko pisarza hipotecznego przy wydziale hipotecznym sądu pokoju w Mławie.

ZWOLNIENI:

Na zasadzie art. 36 Dekretu o tymczasowej organizacji Władz Naczelnych w Królestwie Polskim zostali **zwolnieni**:

Tomasz Stożkowski — ze stanowiska prokuratora przy sądzie okręgowym w Łodzi, stosownie do podania;
 Alfred Ranisz — ze stanowiska sędziego handlowego sądu okręgowego w Łodzi, stosownie do podania;
 Zdzisław Rodzyńkiewicz — ze stanowiska sędziego sądu okręgowego w Lublinie, stosownie do podania;
 Wacław Zaczynski — ze stanowiska sędziego śledczego sądu okręgowego w Kaliszu, stosownie do podania;
 Klemens Olechowski — ze stanowiska sekretarza urzędu prokuratorskiego przy sądzie okręgowym w Łomży, stosownie do podania;
 Stanisław-Mikołaj Janowicz — ze stanowiska aplikanta przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, stosownie do podania;
 Antoni Maciejko — ze stanowiska podprokuratora przy sądzie okręgowym w Lublinie, stosownie do podania;
 Władysław Arnold — ze stanowiska sędziego pokoju w Jedwabnem (okr. sąd. Łomżyński), stosownie do podania;
 Zygmunt Glinka — ze stanowiska sędziego pokoju w Szczekocinach (okr. sąd. Kielecki), stosownie do podania;
 Ludwik Grün — ze stanowiska sędziego pokoju w Kielcach, stosownie do podania;
 Onufry Krajewski — ze stanowiska sędziego pokoju w Kamieńsku (okr. sąd. Piotrkowski), stosownie do podania;
 Michał Natanson — ze stanowiska sędziego pokoju w Sannikach (okr. sąd. Włocławski), stosownie do podania;
 Ludwik Nitkowski — ze stanowiska sędziego pokoju okr. IX m. Łodzi, stosownie do podania;
 Zygmunt Przyjemski — ze stanowiska sędziego pokoju w Grabówce (okr. sąd. Łomżyński), stosownie do podania;
 Mieczysław Stefanowicz — ze stanowiska sędziego pokoju w Zwoleniu (okr. sąd. Radomski), stosownie do podania;
 Wacław Wlekleński — ze stanowiska sędziego pokoju w Lipnie — okr. miejski (okr. sąd. Płocki), stosownie do podania;
 Antoni Wołk-Łaniewski — ze stanowiska sędziego pokoju w Wąwolnicy (okr. sąd. Lubelski), stosownie do podania;
 Ludwik Wołodkiewicz — ze stanowiska sędziego pokoju w Ostrowiu (okr. sąd. Łomżyński), stosownie do podania;

Tadeusz Zielonka—ze stanowiska sędziego pokoju w Dąbiu (okr. sąd. Kaliski), stosownie do podania;
Karol Potrzebowski—ze stanowiska notariusza w Włocławku.

ZMARLI:

Władysław Bochowicz—sędzia sądu okręgowego w Kaliszu;
Michał Pytel—sędzia pokoju w Mstowie (okr. sąd. Piotrkowski);
Lucjusz Witowski—sędzia pokoju w Stoczku (okr. sąd. Siedlecki);
Stanisław Kowalewski—notariusz w Gostyninie.

SPROSTOWANIA.

1) W № 10 Dziennika Urzędowego Min. Sprawiedliwości, w dziale ruchu służbowego, w rubryce „zamianowani” (st. 345, wiersz 18 od dołu) zamiast: Jana Leśniewskiego—pisarzem hipotecznym powiatowym w Płocku, powinno być: Jana Leśnikowskiego.

2) W tymże № Dziennika Urzędowego, w dziale ruchu służbowego, (str. 347, wiersz 8 od góry) przy nazwisku Jana Lachowicza, zwolnionego ze stanowiska notariusza przy wydziale hipotecznym sądu okręgowego w Łomży, opuszczono słowa: „stosownie do podania”.